

Line of sight – variabel onderhoud & vervangingsinvesteringen

Ten behoeve van assetmanagement en de ISO-55000 certificering is in dit document de line-of-sight uitgeschreven voor de activiteiten die vallen onder het variabel onderhoud en de vervangingsinvesteringen.

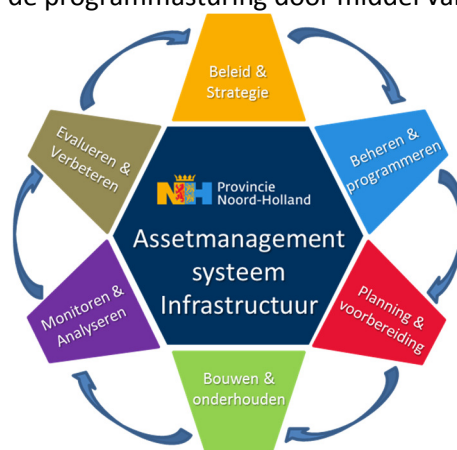
Variabel onderhoud

Onder variabel onderhoud wordt verstaan onderhoud van veelal ingrijpende aard dat op een groot deel van het object wordt uitgevoerd en na een langere gebruikperiode moet worden verricht. Een voorbeeld is het vervangen van de deklaag van een weg. Kosten voor variabel onderhoud worden gemaakt om het object gedurende de levensduur op een bestuurlijk vastgesteld kwaliteitsniveau te houden (naar behoren laten functioneren en een bepaalde representativiteit laten behouden).

Vervangingsinvesteringen

Wanneer de technische levensduur van een object, een volledige weg of fietspad, is verstreken en doormiddel van vast- of variabel onderhoud een object of weg niet meer in stand is te houden, zal deze volledig opnieuw moeten worden opgebouwd. Om een dergelijke complete vervanging niet in één keer op de exploitatiebegroting te laten drukken, wordt een dergelijke vervanging geactiveerd op de balans en valt deze derhalve onder een investering. Overigens geldt de regel dat een kapitaalgoed pas geactiveerd mag worden bij een minimale afschrijvingstermijn van 25 jaren en een minimaal investeringsbedrag van EUR 500.000,00.

Voor het uitschrijven van de line-of-sight voor variabel onderhoud en vervangingsinvesteringen, wordt gebruik gemaakt van onderstaand procesmodel. Binnen iedere stap worden de activiteiten beschreven die vanuit het variabel onderhoud en de vervangingsinvesteringen bijdragen aan de te behalen organisatiedoelstellingen. Het gaat om de huidige situatie binnen de provincie Noord-Holland. Omdat Noord-Holland voornemens is het vast en variabel onderhoud in de komende jaren gefaseerd in gebiedscontracten op de markt te zetten, is elke keer in een apart kader aangegeven hoe naast de huidige situatie de toekomstige situatie eruit gaat zien. Voor de transitie van de huidige naar de toekomstige situatie moet nog wel een ontwikkelingspad worden afgelegd. Een voorbeeld hiervan is de verbetering van de programmasturing door middel van de programmaplanning provinciale infrastructuur.

Line-of-sight variabel onderhoud & vervangingsinvesteringen

Algemeen

Variabel onderhoud en vervangingsinvesteringen maken onderdeel uit van een reeks aan activiteiten (beheercyclus) die er voor zorgen dat de kapitaalgoederen (het provinciale infrastructurele areaal) bijdragen aan de te behalen bedrijfsdoelstellingen. Deze activiteiten zijn vastgelegd in de nota kapitaalgoederen met maatschappelijk nut, welke door het bestuur is vastgesteld in januari 2011 (eind 2015 wordt de herijkte versie ter vaststelling aangeboden aan het bestuur). De door de provincie uit te voeren variabel onderhoudsactiviteiten en vervangingsinvesteringen staan dan ook niet los, maar maken onderdeel uit van het geheel (beheercyclus).

Beleid en strategie

In de nota kapitaalgoederen (als onderdeel van de begroting) is vastgelegd aan welke kwaliteitsniveaus de te beheren infrastructuur dient te voldoen. Deze kwaliteitsniveaus zijn gebaseerd op de landelijke standaard van de CROW en conditieniveaus (NEN2767-4). De CROW systematiek bepaalt de beeldkwaliteit aan de hand van de thema's: comfort, aanzien, veiligheid en duurzaamheid. Daaruit volgen 5 beeldkwaliteitsniveaus (A+, A, B, C en D). Met de nota kapitaalgoederen heeft het bestuur vastgesteld aan welk kwaliteitsniveau de verschillende assetgroepen moeten voldoen (wegen, fietspaden, vaarwegen, openbaar vervoer). Met behulp van de beeldkwaliteitscatalogi is het aan de beheerder om het werkelijke kwaliteitsniveau van het areaal te vergelijken met het vastgestelde kwaliteitsniveau. Naast beeldkwaliteit en conditieniveaus is wet en regelgeving bepalend voor het beheer en onderhoud. (constructieve veiligheid, machine richtlijn, ARBO-wetgeving, et cetera). Geconstateerde afwijkingen worden opgelost met een variabel onderhoudsmaatregel of een vervangingsinvestering. Aanpassing of afwijking van het na te streven CROW-kwaliteitsniveau of conditieniveau is mogelijk. Dit komt bijvoorbeeld voor als er een bezuinigingsopgave geldt of het bestuur juist wenst dat het provinciale areaal een hoogwaardiger aanzien krijgt. Bijstelling van het na te streven kwaliteitsniveau gebeurt via de kaderbrief, welke jaarlijks bestuurlijk wordt vastgesteld. Eventuele wijzigingen die in de kaderbrief kenbaar worden gemaakt, worden via de begrotingscyclus verwerkt in de begroting. Jaarlijks wordt de voorziening groot onderhoud gedoteerd met de normkosten voor het variabel onderhoud zoals vastgesteld in de nota kapitaalgoederen. Mocht bijsturing wenselijk zijn dan gebeurt dit via de kaderbrief in het daarop volgende jaar. Wijzigingen in het na te streven kwaliteitsniveau of conditieniveau worden in de paragraaf onderhoud kapitaalgoederen vastgelegd. De nota kapitaalgoederen en de begrotingsparagraaf onderhoud kapitaalgoederen, vormen op deze wijze een samenhangend geheel.

4.3 Onderhoud kapitaalgoederen

Wat willen wij bereiken?

Algemeen

In onze steeds drukkere provincie is een goede bereikbaarheid belangrijker dan ooit. Bereikbaarheid is immers een essentiële voorwaarde voor een goede economische en sociale ontwikkeling. Goede bereikbaarheid staat of valt met robuuste en veilige verbindingen.

Het verbeteren van de (provinciale) infrastructuur, zodat de bereikbaarheid in de provincie verbetert (al dan niet samen met het Rijk, gemeenten en bedrijfsleven te realiseren) is een kerntaak van de provincie. We zetten ons in voor een goed (vaar)wegen- en openbaar vervoernet in Noord-Holland.

Het onderhoud dat nodig is voor het in stand houden van de functie van de kapitaalgoederen, bestaat uit drie varianten: het vast onderhoud, het variabel onderhoud en de vervangingsinvesteringen. Dit document gaat in op de line of sight voor het variabel onderhoud en de vervangingsinvesteringen. De definities hiervoor en de toepassing hiervan zijn uitgewerkt en vastgesteld in de nota kapitaalgoederen. Deze geeft inzicht in de beleidsvisie, de relatie van deze visie met de diverse programma's en de consequenties van deze beleidsvisie (met name ook budgettaire en de bekostiging). Vervolgens wordt hiervan in de beheerstrategie (strategisch assetmanagement plan) een vertaalslag gemaakt naar operationele doelen. De beheerstrategie is de assetmanagement proces beschrijving, waarin is beschreven wat wordt gedaan en waarom. Het maakt het beheer inzichtelijk en signaleert trends en ontwikkelingen. Daarnaast verduidelijkt het beheerbeleid de vigerende wet en regelgeving en de toepassing daarvan. Een laatste belangrijke invloed van het beheerbeleid is te zorgen voor uniformiteit bij en tijdens de uitvoering.

Beheren en programmeren

De activiteiten vallende onder het variabel onderhoud en de vervangingsinvesteringen, worden geprogrammeerd in het Provinciaal Meerjarenprogramma Onderhoud (PMO). In het PMO en de kaderbrief wordt 8 jaar vooruit gekeken naar welke budgetten en kredieten noodzakelijk zijn om het variabel onderhoud en de vervangingsinvesteringen uit te kunnen laten voeren. Om te bepalen welke variabel onderhoudsmaatregelen en vervangingsinvesteringen noodzakelijk zijn, wordt onder andere gebruik gemaakt van inspectiegegevens, metingen, schouwresultaten, herberekeningen, LCC's, kwaliteitscatalogi, uitkomsten programma constructieve veiligheid en de lange termijn asset planning van de objecten (LTAP). Deze laatste is hoofdzakelijk gebaseerd op de verwachte technische levensduur van de kapitaalintensieve objecten. De LTAP gaat voornamelijk uit van technische levensduur. Vanaf 2016 kan deze voor de kapitaalintensieve objecten opgesteld worden op basis van GISIB-areagegevens. Voor de complexere assetgroepen verhardingen en kunstwerken, bestaan bovendien instandhoudingsplannen.

Onder andere uit deze plannen komt een gegevens- en inspectiebehoefte, die weer wordt geïnventariseerd en gepland in het inspectie meerjarenprogramma (IMP). Met het opstellen van het IMP wordt een overzicht gegeven van de benodigde inspecties ten behoeve van het opstellen van een planning voor variabel onderhoud en vervangingsinvesteringen. Door aan te geven welke inspecties noodzakelijk zijn en met welke frequenties deze uitgevoerd moeten worden, fungeert het

IMP mede als onderbouwing voor het budget dat benodigd is voor het beheer van de infrastructuur. Een derde doel van het IMP is het vormen van een basis voor het uniform en gestructureerd uitvragen van periodieke inspecties en het opstellen van inspectieplanningen.

Naast de geplande inspecties in het IMP worden ook nog nadere onderzoeken en op de constructies betrekking hebbende herberekeningen uitgevoerd.

Met al deze instrumenten en gegevens wordt door deskundige objectbeheerders een oordeel gevormd over in hoeverre het werkelijke beeldkwaliteitsniveau, conditieniveau en de technische staat van het areaal nog overeenkomen met de bestuurlijk vastgestelde kwaliteitsnormen en wet- en regelgeving hiervoor. In geval van afwijkingen wordt bepaald welke onderhoudsmaatregel inclusief financiële raming noodzakelijk is om de afwijking op te lossen of het risico te beheersen. Objectbeheer adviseert tevens over de termijn waarop de maatregel uitgevoerd moet zijn. Daaruit volgen dan de variabel onderhoudsmaatregelen en/of vervangingsinvesteringen die in het PMO worden opgenomen. In het PMO worden deze door de netwerkbeheerders voorzien van zowel een prioritering, financiële raming, hinderklasse als een gewenst uitvoeringsjaar. De programmering is vooral gebaseerd op de mate van technische degradatie, de financiële raming en de afstemming met de investeringen uit het PMI. Vanuit het PMO worden de infrastructurele maatregelen integraal gepland binnen de programmaplanning provinciale infrastructuur (PPPI). De PPPI is het instrument voor de sturing, beheersing en verantwoording van het tijdsaspect binnen alle infrastructurele uitvoeringprogramma's (PMO en PMI). Het voordeel daarvan is dat programma's en plannen realistisch, betrouwbaar, stuurbaar en anticipeerbaar zijn. De PPPI is nog in ontwikkeling.

Gebiedscontracten

Met de introductie van de gebiedscontracten zal in de werkwijze voor het beheren en programmeren van het provinciale areaal verandering komen. Deze verandering is in gang gezet per juni 2015 voor het gebied Kop van Noord-Holland. Dit is het eerste operationele gebiedscontract voor het vast en variabel onderhoud. De gebiedsbeheerder schrijft via het IPM-team de noodzakelijke uitgangspunten en prestatie-eisen aan de gebiedscontractant voor. De gebiedscontractant voert een risicoanalyse uit op het risico dat het areaal niet aan de prestatie-eisen zal voldoen (falen). De gebiedscontractant bepaalt de benodigde beheersmaatregelen voor de faalrisico's. De beheersmaatregelen zijn te vergelijken met vast onderhoud of variabel onderhoud (inclusief het lange termijn effect over de doorlooptijd van het gebiedscontract heen). Als daarmee niet kan worden voldaan aan de prestatie-eisen, dan zal de gebiedscontractant een voorstel doen om het object of traject te vervangen. Ook vanuit de provincie zullen door eigen experts voorstellen komen voor vervangingsinvesteringen. Zo blijft de constructieve veiligheid van kunstwerken (de draagkracht) een verantwoordelijkheid voor de provincie. Ter beheersing van risico's op het gebied van constructieve veiligheid zullen ook vanuit de provincie voorstellen komen voor vervangingsinvesteringen of variabel onderhoud (denk aan versterkingen kunstwerken). Omdat de oeverconstructies vaarwegen uit de scope van de gebiedscontracten zijn gelaten, zullen ook voor dit areaal vanuit de provincie voorstellen komen voor vervangingsinvesteringen. De opdrachtgever besluit over vervangingsinvesteringen. De gebiedsbeheerder en programmamanager beheer en onderhoud zullen hierover een regisserende, observerende en beoordelende rol innemen. De provincie blijft op basis van haar lange termijn assetplanning zelf de vervangingsinvesteringen bepalen en programmeren. De uitvoering van de

vervangingsinvesteringen kan tot een investeringsbedrag van EUR 5 miljoen door de gebiedscontractant worden gedaan (als preferred supplier). Vervangingsinvesteringen boven dat bedrag zullen apart worden aanbesteed. Zowel het variabel onderhoud van de gebiedscontractant als de door de provincie geprogrammeerde vervangingsinvesteringen, worden gestuurd met de programmaplaning provinciale infrastructuur (PPPI). Indien de voorstellen van de gebiedsaannemer een afwijkend effect hebben op de voorspelde degradatie, zal PNH via gebiedsbeheerder richtlijnen geven aan het IPM team zodat de prijs kwaliteit verhouding strookt met de visie van PNH.

Plannen en voorbereiden

Middels de PPPI ontstaat een totaalbeeld van alle voorgenomen maatregelen aan de provinciale infrastructuur. Dit overzicht wordt bovendien besproken in kernregie en regioregie. Dit zijn overlegvormen ter afstemming van de hinder- en doorstromingsconsequenties van voorgenomen werken aan de infrastructuur. Op basis van de ingeschatte hinderklasse per infamaatregel worden uitvoeringslots toegewezen aan de voorgenomen werken. Zo kunnen de beschikbaarheid, bereikbaarheid, doorstroming en omgevingshinder gereguleerd en voorspeld worden. Niet in de laatste plaats voor geplande evenementen, economische belanghebbenden en hulpdiensten.

De maatregelen voor variabel onderhoud en vervangingsinvesteringen (met hun eventuele uitvoeringslot) worden uitgewerkt tot een scope. Het heeft de voorkeur dit op trajectniveau te doen. Zo worden meerdere maatregelen op een traject gebundeld, waardoor (in tegenstelling tot de objectbenadering) een mate van efficiency en hinderreductie voor gebruikers en omwonenden wordt verkregen. Hiertoe worden ook de investeringen voor aanleg en nieuwbouw in de provinciale infrastructuur gecombineerd met het variabel onderhoud en de vervangingsinvesteringen. De investeringen voor nieuwbouw in de provinciale infrastructuur komen voort uit het provinciaal meerjarenprogramma infrastructuur (PMI). Dat is een uitvoeringsprogramma gebaseerd op het afwegingskader uit de Investeringsstrategie Noord-Hollandse infrastructuur (INHI). Het opstellen van deze documenten is belegd bij Beleid Verkeer en Vervoer van provincie Noord-Holland.

Om trajectscopes te kunnen maken is er een trajectenindeling voor de netwerken wegen (met fietspaden), vaarwegen en vrijliggende openbaar vervoerbanen vastgesteld. De beheerder beschrijft de scope van de uit te voeren maatregel(en) en legt deze vast in een intern statusrapport. Mocht niet tot een combinatie van maatregelen op trajectniveau gekomen kunnen worden, dan wordt het interne statusrapport alleen voor één maatregel opgesteld. Als dat een investeringsmaatregel betreft voor de aanleg van nieuw areaal, dan wordt dit door de beleidsdirectie van de provincie gedaan.

Statusrapporten worden in geval van hinderrijke infrastructurele werken voorzien van een verkeersveiligheid- en verkeersmanagementadvies. Elk statusrapport wordt vervolgens conform het interne opdrachtgeverschap (trechter B&U) in opdracht gegeven aan de uitvoeringsorganisatie. Het officiële opdrachtmoment vindt plaats in het opdrachtenloket B&U. Dat is een overlegvorm tussen de beheerder en interne serviceprovider. Eerst kondigt de beheerder de statusrapporten aan die worden opgesteld. Daarna stelt hij ze op en dient ze in. Na acceptatie door de interne serviceprovider binnen het opdrachtenloket B&U, vangt de uitvoeringsfase aan.

Gebiedscontracten

Met de introductie van de gebiedscontracten komt er een andere werkwijze. Binnen het contract wordt door de aannemer jaarlijks een onderhoudsconcept met risicodossier geactualiseerd. Dit is gebaseerd op de in het contract meegegeven eisen (bedrijfswaarden, topen, kwaliteitsniveaus, prestatie indicatoren en randvoorwaarden). Zowel het programmeren (opstellen onderhoudsconcept en risicodossier) als het efficiënt en hinderluw uitvoeren en het rapporteren daarover, komen daarmee volledig bij de gebiedscontractant te liggen. De provincie schrijft daar ook geen trajectwijze aanpak meer voor, maar stelt prestatie-eisen: efficiënt (kosten) en hinderluw (voertuigverliesuren). Het onderhoudsconcept en het risicodossier worden door het IPM-team beoordeeld op toepassing van de meegegeven eisen, kansen en risico's. In geval van zorgpunten wordt ruggespraak gehouden met de organisatie (o.a. de objectbeheerder en netwerkadviseurs). Wanneer de gebiedsbeheerder zich kan vinden in de voorgestelde activiteiten en ook de eventuele zorgpunten met beheermaatregelen zijn afgedekt, volgen de uitvoering en rapportage door de gebiedsaannemer. Daarmee maakt de gebiedscontractant inzichtelijk in hoeverre aan de gestelde eisen is voldaan. Overigens voorzien de gebiedscontracten in een samenwerking tussen provincie (assetmanager) en de gebiedscontractant (serviceprovider). Deze samenwerking is onder andere bedoeld om af te stemmen in hoeverre de gestelde eisen haalbaar zijn en bereikt zullen worden. Bovendien is het door deze samenwerking en afstemming mogelijk om vervangingsinvesteringen, beleidswijzigingen, bestuurlijke wensen, zorgpunten, noviteiten, et cetera af te stemmen met de gebiedscontractant.

Bouwen en onderhouden

Nadat de interne serviceprovider het statusrapport heeft geaccepteerd, wordt daaraan een projectmanager verbonden. Deze vraagt voor elke infrastructurele maatregel uit het statusrapport een WBS-code aan bij de programmacontroller. Dit is bedoeld om vooral de financiële stand van zaken te kunnen volgen, rapporteren, verantwoorden en bijsturen. Vervolgens organiseert de projectmanager, conform de gids projectmatig werken, een *project startup*, welke ten doel heeft om samen met de bij het project betrokken experts (contractmanager, omgevingsmanager, technisch manager, communicatiemanager, enzovoorts) de projectscope nader te specificeren en uit te werken tot een aanbesteding (in beginsel UAV-GC). Na aanbesteding is het aan de projectmanager om sturing te houden over de uitvoering. Hiertoe wordt de RISMAN methodiek ingezet. Daarmee worden vooral de aspecten tijd, geld en kwaliteit beheerst. Ook ziet de projectmanager erop toe dat gevolg wordt gegeven aan eventueel gestelde uitvoeringslots, vergunning- en ontheffingsplichten voor het project. Ook bewaakt hij dat een toestemmingbrief van het verkeerscoördinatiepunt wordt afgegeven om het werk uit te mogen voeren. Tot slot ziet de projectmanager erop toe dat de areaaldata van het opgeleverde werk wordt vastgelegd in het areaalbeheersysteem.

Gebiedscontracten

Met de introductie van de gebiedscontracten vervalt het projectleiderschap van de provincie over de variabel onderhoudsmaatregelen. Uitgezonderd de projecten die niet via de preferred supplier worden aanbesteed. De gebiedsaannemer maakt zijn eigen planning en organiseert zelf de uitvoering. Bij zijn planning en uitvoering is hij krachtens het contract wel gehouden om deze af te stemmen met andere beheerders in de regio, regioregie, de evenementenkalender en het

verkeerscoördinatiepunt (conform VCP procedure). Uitgevoerde werken worden geregistreerd in het OMS van de aannemer. Dit is aangesloten op het areaaldatabeheersysteem van de provincie. Zo kan de gebiedsbeheerder volgen wat de actuele toestand van het areaal is.

Monitoren en analyseren

Het monitoren en analyseren van de programma uitvoering vindt plaats door middel van areaalinspecties, het meten van de projectvoortgang en het doen van projectevaluaties conform de gids projectmatig werken. Met inspecties wordt niet alleen de onderhoudsbehoefte bepaald, maar ook de onderhoudssituatie bewaakt. Zo spelen de inspecties ook een rol in het monitoren en analyseren. Daarnaast geldt het meten van de projectvoortgang als instrument voor het monitoren en analyseren. Elk tertiaal wordt met een zogenaamde elektronische projectenthermometer (EPT) geïnventariseerd hoe elk project ervoor staat. De projectmanager vult de EPT in en zijn teamsenior dan wel programmamanager accordeert deze. De projectmanager legt daarmee in principe verantwoording af over de aspecten: geld, tijd, risico, organisatie, kwaliteit en informatie van zijn project. Omdat niet per afgegeven WBS-code, maar per project een EPT wordt ingevuld, halen de project- en programmacontrollers de project EPT's uit elkaar en vertalen deze naar de WBS-codes. Overigens is de afspraak dat dit rapportagemoment niet mag leiden tot verrassingen voor de interne opdrachtgever. Zodra een projectmanager in de voornoemde aspecten afwijkingen binnen zijn project constateert, is hij gehouden deze middels een projectwijzigingsformulier via het opdrachtenloket B&U te communiceren naar de interne opdrachtgever. Mocht naar aanleiding daarvan een projectwijziging worden overeengekomen, dan wordt dat vastgelegd in een beslisdocument. In de EPT wordt verantwoording afgelegd over het aanvankelijke statusrapport of het later overeengekomen beslisdocument. De totaalrapportage van de EPT-ronde op projectenniveau is tegelijk de monitoring en rapportage van de voortgang van de programma's (PMO en PMI). Alleen de majeure afwijkingen (en dan hoofdzakelijk de financiële) worden toegelicht. Het gaat dan om afwijkingen groter dan 10% van het vastgestelde kasritme en/of de financiële eindprognose. De totaalrapportage op programmaniveau (voorzien van toelichtingen op de majeure afwijkingen per project) wordt vervolgens conform een vastgesteld sjabloon door de directie B&U gerapporteerd aan het management, de directie en de staf van de betrokken Gedeputeerde. Dit in samenwerking met de directie Beleid, sector Verkeer en Vervoer.

Tevens wordt 2x per jaar tussen T1 en T2, en tussen T2 en T3, een tussenrapportage opgesteld, waarin bij de realiserende sectoren wordt gevraagd naar te verwachten en geconstateerde majeure project afwijkingen (tijd, geld, scope). Deze rapportage gaat in principe niet verder dan het MT- B&U.

Naast de tertiaalrapportages, wordt jaarlijks via de begrotingscyclus op twee momenten (zomernota en jaarrekening) verantwoording afgelegd aan het provinciale bestuur over de te halen resultaten en de mate waarin dat succesvol is geweest. In de zomernota wordt aangegeven in hoeverre sprake is van afwijkingen ten opzichte van de voornemens uit de begroting (paragraaf onderhoud kapitaalgoederen). Wanneer sprake is van een afwijking wordt hier een toelichting op gegeven. In de jaarrekening wordt verantwoording afgelegd over de bereikte resultaten over het totale jaar.

Gebiedscontracten

In het monitoren en analyseren komt verandering door de toepassing van gebiedscontracten. De mate van het bereiken van de afgesproken resultaten met het onderhoudsconcept wordt door de gebiedscontractant gerapporteerd aan het integraal projectmanagement team (IPM-team). De projectmanager en contractmanager binnen het IPM-team beoordelen vervolgens in hoeverre aan de contractafspraken is voldaan. Vervolgens gaat de rapportage met analyse van het IPM-team door naar de gebiedsbeheerder en de overkoepelende programmamanager beheer en onderhoud. Zij vergelijken de gerapporteerde resultaten met de ambities en wensen uit de gebiedsplannen, de nota kapitaalgoederen en de beheerstrategie (inhoudelijke referentie). Ook beoordelen zij de financiële resultaten. Hierbij dienen de begroting en het PMO als referentie. Middels de 4 maandelijks directie- en managementrapportages over de programma-uitvoering, worden vervolgens het management en de directie geïnformeerd over de voortgang en noodzakelijke bijsturing. Over de gebiedscontracten wordt halfjaarlijks aan het bestuur gerapporteerd volgens het afsprakenkader voor grote projecten (besluit GS 7 oktober 2014). Daarnaast blijft uiteraard het twee keer per jaar verantwoording afleggen aan het bestuur bestaan. Dit gebeurt middels de zomernota en jaarrekening. Daarin zullen de gebiedscontracten als één enkele post terugkomen en van een toelichting worden voorzien.

Evalueren en verbeteren

Het evalueren en verbeteren staat in relatie tot de uitgangspunten in de nota kapitaalgoederen en de voornemens die zijn vastgelegd in de begrotingsparagraaf 'beheer en onderhoud kapitaalgoederen provinciale infrastructuur'. Jaarlijks wordt in de jaarstukken verantwoording afgelegd over de behaalde resultaten uit de paragraaf beheer en onderhoud kapitaalgoederen. Hier wordt een vergelijking gemaakt tussen de gemaakte afspraken en de behaalde resultaten. Op basis van revisies en inspecties wordt verantwoording afgelegd over de na te streven technische staat en beeldkwaliteit van het areaal. Op basis van alle tertiaalrapportages over het uitvoeringsjaar wordt verantwoording afgelegd over de financiën. Voor het variabel onderhoud wordt daarbij verantwoord welke lasten uit de begrotingsvoorziening voor het variabel onderhoud onttrokken zijn. Voor de vervangingsinvesteringen wordt verklaard in welke mate de daartoe aangevraagde kredieten zijn besteed en welke kapitaalslasten die daaruit volgen te laste zijn gebracht van de exploitatierekening. Elke 4 jaren wordt de nota kapitaalgoederen herijkt door de normkosten te laten toetsen en het bestuur te adviseren over welke kosten samenhangen met het gekozen onderhoudsniveau van het provinciale areaal. Hieruit kan volgen dat de gang van zaken onveranderd prolongeert, of de hoogte van de dotaties aan de voorziening verandert of het onderhoudsniveau bijgesteld wordt.

Gebiedscontracten

In het evalueren en verbeteren komt verandering door de toepassing van gebiedscontracten. De gebiedscontractant zal samen met de provincie zijn eigen werkwijze om conform het gebiedscontract te opereren moeten evalueren en verbeteren. Het evalueren in hoeverre de gebiedscontracten bijdragen aan de doelen en prestaties die de provincie daarvoor heeft gesteld, blijft uiteraard bij de provincie liggen. Daartoe zullen de uitgangspunten efficiëntie, hinderreductie, capaciteitsbeperking, regievoering en marktinnovatie leidend zijn. Door de prestaties, risico's en kosten van het in eigen

beheer uitvoeren van vast en variabel onderhoud te vergelijken met de situatie van gebiedscontracten, kan lering worden getrokken en verbeteringen in gang gezet. Benchmarking zal daarbij een belangrijke rol gaan spelen. Het herijken en bestuurlijk vaststellen van de normkosten en onderhoudsniveaus middels de nota kapitaalgoederen zal onveranderd blijven.